

Η Εφημεριδοτόπια...

Τεύχος 1^ο

Τάξη: Στ'

Δεκέμβριος 2024

Τιμή: 1 €

Καλωσόρισμα από την Συντακτική Ομάδα

Αγαπητοί συμμαθητές, γονείς και εκπαιδευτικοί

Ο Δεκέμβριος είναι εδώ, και μαζί του έρχονται τα Χριστούγεννα! Με μεγάλη χαρά σας παρουσιάζουμε το πρώτο τεύχος της σχολικής μας εφημερίδας! Σε αυτό το χριστουγεννιάτικο τεύχος θα βρείτε: άρθρα για γιορτές, ειδήσεις από το σχολείο και τις δραστηριότητές μας και άλλα ενδιαφέροντα θέματα που αφορούν σχολική μας ζωή και τον κόσμο.

Καλές γιορτές σε όλους!!!

Τα Κάλαντα

Του Παναγιώτη Μ.

Όλοι ως παιδιά έχουμε τραγουδήσει τα κάλαντα. Τα κάλαντα είναι τραγούδια που τραγουδιούνται από μικρά παιδιά και ενηλίκους, κατά την περίοδο των γιορτών. Τα κάλαντα είναι ένα παλιό έθιμο που έχουμε και στην Ελλάδα αλλά εμφανίζονται και σε άλλες χώρες. Γενικά τα κάλαντα ψάλλονται την παραμονή μεγάλων θρησκευτικών γιορτών. Στην χώρα μας τα παιδιά πηγαίνουν από σπίτι σε σπίτι και τραγουδούν τα κάλαντα, ως αντάλλαγμα οι άνθρωποι τους δίνουν είτε χρήματα είτε γλυκά. Η διαδικασία αυτή γίνεται τέσσερις φορές, όμως μόνο τρεις μέσα στην περίοδο των χριστουγεννιάτικων γιορτών. Η πρώτη είναι στις 24 Δεκεμβρίου, την παραμονή δηλαδή των Χριστουγέννων. Η δεύτερη είναι στις 31 Δεκεμβρίου, την παραμονή της Πρωτοχρονιάς και τέλος στις 5 Ιανουαρίου την παραμονή των Φώτων. Τα κάλαντα είναι διαφορετικά για κάθε περίπτωση. Η τέταρτη φορά που αναφέρθηκε πριν είναι τα κάλαντα που λέγονται το Σάββατο του Λαζάρου.

Τα κάλαντα πολλές φορές συνοδεύονται από μουσικά όργανα όπως το τρίγωνο και την φλογέρα. Εκτός από τα ελληνικά, όπου σχεδόν κάθε περιοχή έχει και μια δική της παραλλαγή, υπάρχουν και τα Μικρασιατικά, τα Ποντιακά.

Χριστουγεννιάτικο κυνήγι

Του Γεώργιου Μ.

Ding dong χτυπάει η καμπάνα και όλα τα παιδιά πάνε για κάλαντα, μαζί και οι γονείς κι όλοι οι συγγενείς γιορτάζουνε Χριστούγεννα πολύ πολύ καλά, όλα τα παιδιά τρώνε μελομακάρονα μαζί και ωραία μπισκοτάκια.

Περιμένουν τα παιδιά στα κρεβάτια να έρθει ο Άη Βασίλης με τα δώρα, τελικά αποκοιμούνται με τη σκέψη, δεν θα κοιμηθώ μέχρι να έρθει! Ξυπνάνε πρωί πρωί -πρωί και βλέπουνε τα δώρα κάτω από το δεντράκι, και λένε θα τον πιάσω την επόμενη φορά!!!

Η Γιορτή των Χριστουγεννιάτικων Μπουμπουκιών

Στη Φινλανδία, υπάρχει ένα ιδιαίτερο έθιμο το οποίο είναι γνωστό ως Jouluhuikut δηλαδή "Χριστουγεννιάτικοι Λαχταριστοί" ή "Χριστουγεννιάτικα Μπουμπουκιά". Αντί για το παραδοσιακό δείπνο με φαγητά όπως σε άλλες χώρες, οι Φινλανδοί τρώνε συγκεκριμένα εδέσματα τα Χριστούγεννα, όπως γλυκά με μπαχαρικά, κυρίως την παραμονή των Χριστουγέννων.

Πιο συγκεκριμένα, η παραμονή των Χριστουγέννων (24 Δεκεμβρίου) θεωρείται η μέρα που οι οικογένειες συναντιούνται για να απολαύσουν ένα πλήρες γεύμα. Εκτός από το παραδοσιακό «καπνιστό χοιρινό», ένα άλλο σημαντικό φαγητό είναι τα γλυκά φτιαγμένα από κουκουνάρια και αποξηραμένα φρούτα που περιέχουν συνήθως κανέλα, γαρύφαλλο και ζάχαρη. Αυτά τα γλυκίσματα είναι το χαρακτηριστικό δείπνο της οικογένειας, το οποίο το μοιράζονται γύρω από το τραπέζι με την οικογένεια.

Αυτό το έθιμο έχει συνδεθεί με την παράδοση που αναφέρεται στην ένωση των οικογενειών γύρω από το τραπέζι, καθώς και με την πνευματική αναγέννηση του πνεύματος των Χριστουγέννων.

Χριστουγεννιάτικα έθιμα από την Ιταλία

Η La Befana είναι ένα ιταλικό χριστουγεννιάτικο έθιμο που σχετίζεται με την εορτή της Πρωτοχρονιάς και τον εορτασμό των Θεοφανίων (6 Ιανουαρίου). Σύμφωνα με την παράδοση, η Befana είναι μια καλή μάγισσα που ταξιδεύει με την σκούπα της και επισκέπτεται τα σπίτια των παιδιών την παραμονή των Θεοφανίων. Τα παιδιά αφήνουν κάλτσες ή κάλτσες κοντά στο τζάκι για να τους αφήσει δώρα.

Η παράδοση λέει ότι η Befana αρχικά αρνήθηκε να ακολουθήσει τους τρεις μάγους, που ταξίδευαν για να δουν το Θείο Βρέφος, αλλά αργότερα το μετάνιωσε και πήγε να τους βρει. Καθ' οδόν, άφησε δώρα για τα παιδιά που συναντούσε. Η ίδια παραμένει μυστήρια και ποτέ δεν εμφανίζεται πραγματικά, αλλά αφήνει δώρα ή καμιά φορά κάρβουνα για τα παιδιά που δεν ήταν καλά.

Χριστουγεννιάτικα έθιμα απ' όλη την Ελλάδα

Της Αλεξάνδρας Π.

Τα Χριστούγεννα είναι η ομορφότερη περίοδος του χρόνου. Μεγάλοι και μικροί απολαμβάνουν τις γιορτές των Χριστουγέννων στολίζοντας το δέντρο και τραγουδώντας όλοι μαζί χριστουγεννιάτικα τραγούδια. Στην Ελλάδα τα Χριστούγεννα αποτελούν μια σημαντική και ξεχωριστή γιορτή. Τα έθιμα σε κάθε γωνιά της χώρας είναι διαφορετικά και μοναδικά.

"Το χριστουγεννιάτικο καράβι"

Τα Χριστούγεννα είναι πολύ δεδομένο το στόλισμα του δέντρου, όμως αυτό το Έθιμο δεν είναι ελληνικό αλλά ήρθε στην Ελλάδα την εποχή του Όθωνα. Από τα παλιά χρόνια οι Έλληνες στόλιζαν καράβι. Αυτό το Έθιμο προέκυψε λόγω ότι οι Έλληνες ήταν κατεχορήν ναυτικός λαός και το χριστουγεννιάτικο καράβι συνηθιζόταν στις παραθαλάσσιες περιοχές.

"Το σπάσιμο του ροδιού"

Την Πρωτοχρονιά συνηθίζεται να σπάνε ένα ρόδι για καλοτυχία στο σπιτικό τους. Το Έθιμο αυτό συμβολίζει την γονιμότητα και είναι ευρέως διαδεδομένο σε όλα τα ελληνικά σπίτια.

"Το χριστόψωμο"

Τις παραμονές των Χριστουγέννων οι νοικοκυρές φτιάχνουν το παραδοσιακό χριστόψωμο.

"Η βασιλόπιτα"

Σύμφωνα με την παράδοση η βασιλόπιτα ήταν δημιουργία του Μ. Βασιλείου από την Καισαρεία, ο οποίος βρήκε ένα τέχνασμα για να μοιράσει τα χρήματα στους φτωχούς.

"Γουρουνοχαρά"

Πρόκειται για ένα από τα σημαντικότερα έθιμα που γίνεται στην Θεσσαλία.

"Οι μωμόγεροι"

Στα Χωριά Πλατάνια και Σιταγροί του Νομού Δράμας συναντάμε το Έθιμο των μωμόγερων.

"Κόλινα Μπάμπω"

Στην Πέλλα αναβιώνει ακόμα και σήμερα το Έθιμο «Κόλινα Μπάμπω». Οι κάτοικοι της περιοχής το βράδυ της 22ης Δεκεμβρίου ανάβουν φωτιές φωνάζοντας «Κόλινα Μπάμπω».

Βιβλιοπαρουσίαση

«Χριστουγεννιάτικη Ιστορία» του Κ. Ντίκενς

Της Ιωάννας Μ.

Ο Κάρολος Ντίκενς γεννήθηκε στο Πόρτσμουθ της Αγγλίας το 1812. Μόλις είκοσι ενός ετών κάνει το συγγραφικό του ντεμπούτο και σύντομα γνωρίζει τεράστια επιτυχία.

Για τον Εμπενέζερ Σκρουτζ, ένα γερό-τσιγκούνι τοκογλύφο που νοιάζεται μόνο για το χρήμα, τα Χριστούγεννα δεν είναι παρά μια απάτη. Ζει μόνος του και παρόλο που είναι πάμπλουτος δεν χαίρεται τα πλούτη του: η ζωή του είναι μίζερη χωρίς χαρά και ευτυχία. Αντίθετα, ο υπάλληλος του ο Μπομπ Κρατσιτ, που ζει την οικογένεια του και το άρρωστο παιδί του με τον πενιχρό μισθό που δίνει ο Σκρουτζ, είναι πολύ πιο ευτυχισμένος και αγαπητός από το αφεντικό του. Ο σκληρόκαρδος Σκρουτζ, ύστερα από μια αναπάντεχη επαφή με το φάντασμα του συνεταίρου του Τζέικομπ Μαρλεϊ και με τα πνεύματα των Χριστουγέννων, θα διδαχτεί πολλά, η άπονη καρδιά του θα μαλακώσει και θα καταλάβει όχι μόνο το βαθύτερο νόημα των Χριστουγέννων αλλά και το πραγματικό νόημα της ζωής.

Είναι ένα πάρα πολύ ωραίο βιβλίο και το προτείνω να το διαβάσετε!

Χριστούγεννα στο σχολείο

Του Κων/νου Κ.

Τα Χριστούγεννα στο σχολείο μας είναι καταπληκτικά. Στολίζουμε δέντρο και ολόκληρη η τάξη μας κάνει χειροτεχνίες. Ζωγραφίζουμε διάφορα πράγματα με σχέση τα Χριστούγεννα. Κάθε ένας βάζει από ένα στολίδι στο δέντρο. Μόλις τελειώσουμε τις κατασκευές μας, στολίζουμε με αυτές τους τοίχους της αίθουσας και την πόρτα. Θεωρώ ότι όπως είπα και στην αρχή τα Χριστούγεννα στο σχολείο είναι καταπληκτικά για τον λόγο ότι κάνουμε πολλές και ωραίες, διασκεδαστικές δραστηριότητες.

Τα Θεοφάνεια

Της Αναστασίας Γ.

Τα Θεοφάνεια γιορτάζουμε την βάπτισμα του Ιησού Χριστού από τον Ιωάννη τον Πρόδρομο τον Βαπτιστή.

Στην Ελλάδα ο αγιασμός γίνεται για πρώτη φορά την παραμονή των Θεοφανίων και λέγεται "Μικρός Αγιασμός" ή "Πρωταγίαση". Με την Πρωταγίαση, ο ιερέας γυρίζει όλα τα σπίτια και με το Σταυρό και ένα κλωνί βασιλικό "αγιαζει" τους χώρους των σπιτιών για να φύγει μακριά κάθε κακό.

Ο μεγάλος αγιασμός γίνεται ανήμερα τα Θεοφάνεια στις 6 Ιανουαρίου.

Μια μεγάλη πομπή σχηματίζεται και παίρνει το δρόμο που οδηγεί στη θάλασσα ή σε κάποιο ποτάμι, μπορεί και σε μια δεξαμενή. Μπροστά τα εξαπτέρυγα, πίσω οι παπάδες με τα καλά τους άμφια, ύστερα οι αρχές του τόπου και παραπίσω το πλήθος. Στις πόλεις η πομπή γίνεται πιο πλούσια με τη μουσική και τη στρατιωτική παράταξη. Όταν γίνει ο αγιασμός, ρίχνει ο παπάς το Σταυρό στο νερό, πραγματοποιώντας έτσι τον Αγιασμό των Υδάτων.

Το πιάσιμο του Σταυρού γίνεται από κολυμβητές, τους λεγόμενους Βουτηχτάδες, κατά την τελετή της Κατάδυσης του Τιμίου Σταυρού. Νεαρά κυρίως άτομα βουτούν στα παγωμένα νερά για να πιάσουν τον Σταυρό και να λάβουν την ευλογία του ιερωμένου, αλλά και να δεχθούν τις τιμές και τις ευχές των συντοπιτών τους. Οι καμπάνες ηχούν χαρμόσυνα, το ίδιο και οι σειρήνες των πλοίων. Όλοι οι πιστοί πίνουν με ευλάβεια από τον αγιασμό, συμβολικά με τρεις γουλιές, και ραντίζουν μ' αυτόν τα σπίτια, τα δέντρα, τα χωράφια και τα ζώα τους.

Παροιμίες του Δεκέμβρη

Της Αναστασίας Γ.

Σαν είν' Χριστούγεννα στεγνά,
και Φώτα χιονισμένα,
χαρά σ' αυτό το γεωργό
που 'χει πολλά σπαρμένα.

Άγια Βαρβάρα μίλησε
κι Αη-Σάββας αποκρίθη
"Άγιος Νικόλας έρχεται στα χιόνια
φορτωμένος".

Ο Αγι-Αντρέας έφτασε,
το κρύο αντρειεύει.

Μπρος πίσω τα Χριστούγεννα, μπαίνει
βαρύς χειμώνας.

Χιόνι του Δεκεμβρίου,
χρυσάφι του καλοκαιριού.

Αν πρωιμίσει η μυγδαλιά
κι ανθίσει το Δεκέμβρη,
βαρύς χειμώνας κι όψιμος
θε να' ρθει να μας εύρει.

Η ιστορία της Βασιλόπιτας

Της Δέσποινας Σ.

Αυτή η ιστορία είναι από τα παλιά τα χρόνια και πιθανόν έχει τις ρίζες του στην αρχαία ελληνική εορτή των «Κορνίων» και των Ρωμαϊκών «Σατουρναλίων» που παρέλαβαν οι Φράγκοι.

Από τον Μέγα Βασίλειο προήλθε η συνήθεια της τοποθέτησής νομίσματος μέσα στην πίτα και της ανακήρυξης ως βασιλιά της βραδιάς αυτού που το έβρισκε. Επίσης η βασιλόπιτα ονομάζεται η πίτα που παρασκευάζεται σε ορισμένες χώρες από τους Χριστιανούς παραμονές της Πρωτοχρονιάς και κόβεται (μοιράζεται) λίγο αφότου αλλάξει ο χρόνος.

Πιστεύω ότι αυτή η ιστορία είναι αληθινή και είναι πολύ ωραία γιατί ότι λέει το κείμενο αυτό το κάνουμε μέχρι και σήμερα. Επίσης σύμφωνα με την Ορθόδοξη θρησκευτική παράδοση έχει τις ρίζες της στην Καισάρεια της Καππαδοκίας.

Η ζωή ενός Fire Lookout στην Αμερική

Του Διονύση Σ.

Η ζωή ενός fire lookout στην Αμερική είναι γεμάτη προκλήσεις και μοναδικές εμπειρίες. Οι fire lookouts είναι υπεύθυνοι για την παρακολούθηση των δασών και την έγκαιρη ανίχνευση πυρκαγιών από ψηλά παρατηρητήρια. Συχνά εργάζονται σε απομονωμένα και δύσβατα σημεία της χώρας, απολαμβάνοντας μια απομακρυσμένη ζωή, χωρίς πολλές επαφές με άλλους ανθρώπους. Παρά την απομόνωση, αυτή η δουλειά είναι εξαιρετικά σημαντική για την προστασία των δασικών οικοσυστημάτων και των κοινοτήτων από πυρκαγιές.

Η καθημερινότητα ενός fire lookout περιλαμβάνει πολλές ώρες παρατήρησης του ορίζοντα, προκειμένου να εντοπιστούν τυχόν καπνοί ή σημάδια πυρκαγιάς. Οι fire lookouts συνήθως μένουν σε έναν πύργο παρατήρησης ή άλλο απομονωμένο σημείο, και χρησιμοποιούν τηλεσκόπια και άλλες συσκευές για να ελέγχουν το δάσος. Οι συνθήκες εργασίας είναι δύσκολες και οι περισσότερες φορές δεν υπάρχει άμεση πρόσβαση σε βασικές υπηρεσίες, όπως το νερό ή το ηλεκτρικό ρεύμα. Εκτός από την παρακολούθηση των πυρκαγιών, οι fire lookouts είναι υπεύθυνοι και για την αναφορά των ευρημάτων τους στις αρμόδιες αρχές, διασφαλίζοντας την άμεση αντίδραση σε περίπτωση ανάγκης.

Από την προσωπική μου άποψη, η ζωή ενός fire lookout φαίνεται ενδιαφέρουσα και γοητευτική, αλλά και αρκετά δύσκολη. Η απομόνωση και η μοναξιά που τη συνοδεύουν μπορεί να είναι ψυχολογικά απαιτητικές για πολλούς ανθρώπους. Παρόλα αυτά, η σύνδεση με τη φύση και η αίσθηση της ευθύνης για την προστασία του περιβάλλοντος φαίνονται ιδιαίτερα θετικές πλευρές αυτής της δουλειάς. Είναι μια δουλειά που απαιτεί αφοσίωση και ανθεκτικότητα, και νομίζω ότι για κάποιον που αγαπά τη φύση και τη μοναξιά, μπορεί να προσφέρει μοναδικές εμπειρίες και ικανοποίηση.

Η ανακύκλωση στο σχολείο μας

Του Νικόλα Σ.

Η ανακύκλωση στο σχολείο μας είναι ένας εύκολος και σημαντικός τρόπος για να φροντίσουμε το περιβάλλον μας. Στην τάξη μπορούμε να έχουμε ξεχωριστούς κάδους για χαρτί, πλαστικό και αλουμίνιο, ώστε να μαθαίνουμε από μικροί τη σωστή διαλογή των απορριμμάτων. Επίσης, μπορούμε να επαναχρησιμοποιούμε τετράδια και χαρτιά, ή να φτιάχνουμε κατασκευές με υλικά που δεν χρειαζόμαστε πια. Πιστεύω ότι με απλές κινήσεις, το σχολείο μας μπορεί να γίνει ένα παράδειγμα περιβαλλοντικής συνείδησης.

Η Ρουμανία

Της Αγγελικής Κ.

Η Ρουμανία βρίσκεται στην Βαλκανική Χερσόνησο. Συγκεκριμένα συνορεύει με πέντε χώρες : την Βουλγαρία, την Μολδαβία, την Ουγγαρία, την Ουκρανία και την Σερβία. Σύμφωνα με τις τελευταίες πληροφορίες του 2023 η Ρουμανία έχει πληθυσμό 19,6 εκατομμύρια κατοίκους. Οι θρησκείες των Ρουμάνων είναι διαφορετικές για κάθε άνθρωπο, αλλά μερικοί από αυτούς είναι Ορθόδοξοι Χριστιανοί. Στην Ρουμανία η γλώσσα που μιλιέται εκεί είναι μόνο τα ρουμάνικα. Το κλίμα εκεί ονομάζεται εύκρατο ηπειρωτικό. Το όνομα του νομίσματος της Ρουμανίας Λέου. Η Ρουμανία είχε ανακοινώσει το 2019, ότι θα υιοθετήσει ως εθνικό της νόμισμα το ευρώ. Η Ρουμανία είναι μία πολύ όμορφη χώρα η οποία έχει ελκυστικά αξιοθέατα που μπορούν όλοι οι τουρίστες να δουν όπως το Κάστρο του Μπραβ στο Βουκουρέστι ή το Παλάτι του λαού. Εκτός από όμορφα αξιοθέατα έχει και πολύ όμορφα φαγητά όπως το Frigaru που είναι κεμπάπ από κοτόπουλο. Η Ρουμανία είναι μία πολύ ξεχωριστή χώρα που κατά την γνώμη μου πολλοί άνθρωποι εύχονται να είχαν την ευκαιρία να την επισκεφτούν.

Εκπαιδευτική Επίσκεψη στο Αρχαιολογικό Μουσείο

Της Αγγελικής Κ.

Οι μαθητές και οι μαθήτριες της ΣΤ' τάξης του σχολείου μας τη Δευτέρα 21 Οκτωβρίου 2024 πραγματοποιήσαμε Εκπαιδευτική Επίσκεψη στο Αρχαιολογικό Μουσείο Πατρών όπου είχαμε την ευκαιρία να πάρουμε μέρος στην εκπαιδευτική δράση :

«Μάχη και ταφή νεκρού νεκρού πολεμιστή μέσω AR εφαρμογής».

Κατά την διάρκεια της περιήγησής μας στο μουσείο, είδαμε να εκτυλίσσεται μπροστά μας {μέσω των tablet που μας παραχωρήθηκαν} μάχη μεταξύ δύο πολεμιστών στην αίθουσα του Δημοσίου Βίου και ταφή του νεκρού πολεμιστή στον θαλαμοειδή τάφο που βρίσκεται στην αίθουσα της Νεκρόπολης.

Παράλληλα αφού πληροφορηθήκαμε για τα εκθέματα της μυκηναϊκής περιόδου {αγγεία, όπλα κτλ} στη συνέχεια κληθήκαμε να απαντήσουμε σε ερωτήσεις μέσω των tablet μας, κερδίζοντας πόντους για κάθε σωστή μας απάντηση.

Ήταν μία μοναδική εμπειρία για τους μαθητές και μαθήτριες της ΣΤ' τάξης του σχολείου μας!!!.

Το σχολείο μας στο θέατρο

Της Αγγελικής Κ..

Οι μαθητές της τάξης μας την Πέμπτη 5 Δεκεμβρίου 2024 είχαμε την ευκαιρία να παρακολουθήσουμε τη θεατρική παράσταση “Πού να σκάσεις Κριστομπίτα, δε θα πάρεις τη Ροζίτα” του Φεντερίκο Γκαρθία Λόρκα, στο Θέατρο “Επίκεντρο”, από το ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. Πάτρας. Η πλοκή του έργου περιστρέφεται γύρω από την όμορφη αλλά φτωχή Δόνα Ροζίτα, που αναγκάστηκε να παντρευτεί έναν πλούσιο άντρα –τον κακούργο στρατηγό Δον Κριστομπίτα – ενώ αγαπούσε κάποιον άλλον – τον φτωχό χωρικό Κοκολίκο- ο οποίος έκανε τα πάντα για να κατακτήσει την καρδιά της.

Με αστείους διαλόγους, ανατροπές και δυνατές ερμηνείες, οι ηθοποιοί μας κράτησαν καθηλωμένους από την αρχή μέχρι το τέλος. Τα εντυπωσιακά σκηνικά και κοστούμια έδωσαν μια ξεχωριστή ατμόσφαιρα στην παράσταση.

Ήταν μια εμπειρία που μας ψυχαγόησε, μας δίδαξε και μας έκανε να εκτιμήσουμε ακόμα περισσότερο τη θεατρική τέχνη!

Εκπαιδευτική επίσκεψη στο Καταφύγιο της Πάτρας

Της Δέσποινας Σ.

Εμείς οι μαθητές της ΣΤ' τάξης του σχολείου μας την Τρίτη 10 Δεκεμβρίου 2024 είχαμε την ευκαιρία να επισκεφθούμε το Ιστορικό Καταφύγιο του Β' Παγκοσμίου πολέμου που βρίσκεται κάτω από την πλατεία των Υψηλών Αλωνίων στην Πάτρα.

Η επίσκεψη μας, αποτέλεσε ένα μοναδικό ταξίδι στο παρελθόν, όπου γνωρίσαμε τις συνθήκες ζωής της εποχής του πολέμου και τη σημασία των Καταφυγίων για την προστασία του πληθυσμού. Περπατήσαμε στους υπόγειους διαδρόμους του Καταφυγίου και ακούσαμε ιστορίες για τον ηρωισμό και τις δυσκολίες της περιόδου. Μέσα από φωτογραφίες, αντικείμενα και αφηγήσεις, ήρθαμε σε επαφή με την ιστορία του τόπου μας και κατανοήσαμε τη σημασία της ειρήνης.

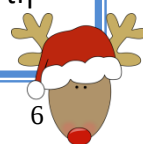

3 Δεκεμβρίου – Παγκόσμια Ημέρα Ατόμων με Αναπηρία

Του Διονύση Σ.

Η τάξη μας γιόρτασε την Παγκόσμια Ημέρα Ατόμων με Αναπηρία με δράσεις που προώθησαν την ευαισθητοποίηση και την αποδοχή. Ανταλλάξαμε απόψεις σχετικά για τις δυσκολίες και τις δυνατότητες των ατόμων με αναπηρία και αναζητήσαμε τρόπους συμπερίληψης στην καθημερινή ζωή. Στη συνέχεια, σχεδιάσαμε αφίσες με το σύνθημα «Όλοι μαζί είμαστε πιο δυνατοί», υπενθυμίζοντας ότι η αλληλεγγύη μας κάνει να ξεπερνάμε κάθε εμπόδιο. Τέλος, δημιουργήσαμε ένα συννεφόλεξο με λέξεις όπως “ισότητα”, “σεβασμός”, “συνεργασία”, “φιλία”.

Μέσα από αυτές τις δράσεις καταφέραμε να αναδείξουμε τη σημασία της ενότητας και της κατανόησης και μάθαμε να αναγνωρίζουμε τη μοναδικότητα του καθενός.

Το αγαπημένο μου βιβλίο

Της Μαρίας Κ.

Το αγαπημένο μου βιβλίο είναι ο «Μάγκας» που τον έγραψε η Π.Σ. Δέλτα το 1935. Οι ήρωες του βιβλίου είναι η οικογένεια Βασιωτάκη με τα τέσσερα παιδιά της. Ο μικρότερος είναι ο Λουκάς-το αφεντικό του σκύλου. Ο κεντρικός ήρωας της ιστορίας είναι ο Μάγκας που είναι ο σκύλος της οικογένειας. Ακόμα έχουμε τον "Αφράτο" το αδέσποτο σκυλί και ο Βρασίδας ο ξάδερφος.

Η ιστορία συμβαίνει στην Αλεξάνδρεια στις αρχές του 20ου αιώνα. Την ιστορία μας την λέει ο Μάγκας. Μετά από πολλές σκανταλιές που έκανε στο σπίτι, ο Μάγκας αποφάσισε να το σκάσει για να μην τον τιμωρήσει το αφεντικό του. Τότε γνώρισε τον "Αφρατο" έναν αδέσποτο σκύλο και μαζί περιπλανήθηκαν στις φτωχές γειτονιές της Αλεξάνδρειας. Ο Μάγκας αντιμετώπισε το πως ζει ο φτωχός κόσμος, γνώρισε την αδικία και το ψέμα. Ακουσε ιστορίες του κόσμου για τον πόλεμο με τους Τούρκους και τους Βούλγαρους μέσα από αυτές τις περιπέτειες και τις ιστορίες έγινε ποιο ώριμος και ο φίλος του ο "Αφρατος" τον βοήθησε να γυρίσει σπίτι.

Το βιβλίο μου άρεσε πολύ γιατί την ιστορία μας την έλεγε ένα σκύλος και όχι ένας άνθρωπος και το προτείνω στους συμμαθητές μου!

Το σχολείο μου

Της Αγγελικής Κ.

Το σχολείο μου ονομάζεται, 33ο Δημοτικό Σχολείο Πατρών. Βρίσκεται στο Ψαροφάι, στην οδό Ακρωτηρίου 83, δίπλα από το Ιερό Ναό της Ανάληψης.

Το σχολείο μου ιδρύθηκε το 1954. Ξεκίνησε να λειτουργεί ως μονοθέσιο το σχολικό έτος 1955-1956 με μόνο, δύο τάξεις με 54 μαθητές. Όμως το 1960 χτίστηκαν και άλλες εννιά τάξεις, λόγω της ραγδαίας ανάπτυξης του πληθυσμού των μαθητών. Όμως, επειδή οι μαθητές γίνονταν ακόμη περισσότεροι χτίστηκε και ένα άλλο εξαθέσιο σχολείο που ονομάστηκε 32ο. Το 2001 κατεδαφίστηκαν τα παλιά κτίσματα, που στην θέση τους θα κτιζόταν ένα νέο σύγχρονο διδακτήριο, το οποίο εγκαινιάστηκε από τον υπουργό παιδείας κύριο Πέτρο Ευθυμίου στις 17-9-2002.

Το σχολείο μου είναι περιφραγμένο με μπλε κάγκελα. Έχει δύο προαύλια, ένα μεγάλο και ένα μικρό που στο καθένα υπάρχουν πεζούλια, παγκάκια και μουριές. Στο μεγαλύτερο προαύλιο υπάρχουν δύο μπλε, ψηλές μπασκέτες και το κυλικείο. Στο μικρότερο προαύλιο υπάρχουν δύο κάδοι στις άκρες του προαυλίου και δύο πεζούλια. Το σχολείο μου είναι διώροφο και έχει δώδεκα αίθουσες, δύο για κάθε τάξη. Οι πόρτες των τάξεων είναι πράσινες και οι τοίχοι τους είναι κίτρινοι και οι εσωτερικοί και οι εξωτερικοί. Στην κορυφή του υπάρχει ένα αλεξικέραυνο.

Στο εσωτερικό κάθε τάξης υπάρχουν μερικά θρανία, καρέκλες, γεωγραφικοί χάρτες, ένας πίνακας και ένας άλλος ο οποίος είναι διαδραστικός. Οι τοίχοι των τάξεων είναι κίτρινοι και άσπροι.

Η πρώτη ημέρα που γνώρισα το σχολείο αυτό ήταν το έτος 2020. Το σχολείο μου φαινόταν αρκετά μεγάλο. Όταν μπήκα μέσα στο σχολείο ήμουν ενθουσιασμένη, γιατί θα έφευγα από το νηπιαγωγείο και θα πήγαινα σε ένα πολύ μεγαλύτερο και καλύτερο σχολείο, από ό,τι φανταζόμουν.

Δυστυχώς, αυτή είναι η τελευταία χρονιά μου στο δημοτικό. Μετά από έξι ολόκληρα χρόνια, θα φύγω από αυτό το σχολείο και θα αφήσω πίσω όλες τις όμορφες αναμνήσεις μου που δημιούργησα αυτά τα έξι ολόκληρα χρόνια που βρίσκομαι στο δημοτικό!

Ας ζωγραφίσουμε...

